

РЕШЕНИЕ

№ 5524

гр. София, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1889** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във връзка с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. О. Ф., чрез адвокат А. К., срещу отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, обективиран в писмо № 235/2002 г. на заместник на главния прокурор при ВКП - К. Ф..

С жалбата се твърди, че е нарушено правото на жалбоподателката да получи обществена информация, по повод публично изявление на главния прокурор, по време на което се е позовал на нея. Наведените основания за оспорване, предвид изложените подробни съображения в жалбата, се квалифицират като такива по чл.146, т.3. т.4 и т.5 АПК - нарушение на установената форма, противоречие с приложимите материалноправни норми и несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски, представляващи заплатена държавна такса.

Ответникът-К. Ф.-заместник на главния прокурор, с делегирана от главния прокурор компетентност по чл.28, ал.2 ЗДОИ, се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Излага съображения за неоснователност на жалбата, тъй като исканата информация не е обществена, съответно Закона за достъп до обществена информация е неприложим. Сочи, че ЗДОИ не представлява способ за тълкуване и доразвиване на публични изяви, в това число на гл. прокурор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 28.01.2022 г. Л. О. Ф. подаде заявление до главния прокурор, с което поиска представянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

„На 28 януари 2022 г. И. Г. заявява „Налице е бум на престъпността и видове престъпност, които смятахме за решени – като телефонните измами, битовите престъпления в малките населени места, кражби от домове и противозаконно отнемане на МПС. Това е факт, въпреки информацията, с която разполагаме от повечето прокуратури, така опитите, така статистиката на МВР да бъде нагласена по начин да изглежда, че тези процеси не съществуват.“ Във връзка с изложеното и на основание ЗДОИ, желая да получа информацията относно наличната информация в ПРБ относно:

- „бум на престъпността“
- „опитите, така статистиката на МВР да бъде нагласена“

В Заявлението е указана и предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация – в електронен формат на електронна поща: [електронна поща]

По това заявлението органът се е произнесъл с писмо изх. №235/2022 г. на заместник на главния прокурор при ВКП, с което е приел, че изявленията на главния прокурор не представляват сами по себе си публична информация по смисъла на закона и ЗДОИ не е приложим в настоящия случай.

Съдът намира, че макар да не е оформено като решение, съгласно изискването на ЗДОИ, оспорваното Писмо представлява отказ за предоставяне на достъп до информация, поискана от жалбоподателя със заявлението от 28.01.2022 г. и респективно засяга негови интереси.

Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване /чл.40, ал.1 ЗДОИ/ и от надлежна страна, процесуално легитимирана да го направи-заявителят, засегнат от постановения отказ /чл.147, ал.1 АПК/. Подадена е и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното писмо е издадено от компетентен орган-заместника на главния прокурор при ВКП. Компетентността му е по делегация, възможността за която е установена в чл.28, ал.2 ЗДОИ. Със Заповед №04-208/12.06.2020 година главният прокурор е упражнил тази законова възможност, като е определил заместника си К. Ф. да взема решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, създава и съхранявана от Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура, Националната следствена служба и Администрацията на главния прокурор.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 от АПК, както и специалното изискване, разписано в разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК, и които да мотивират неговата отмяна.

Административният акт е съответен на материалноправните норми и на целта на закона.

Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Безспорно прокуратурата попада в кръга на субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.9 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Поисканата със заявлението информация е свързана с изявление на главния прокурор пред медиите, като в конкретния случай със заявлението заявителят е поискал информация, която няма характера на обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Информацията се иска именно във връзка с изявлението на главния прокурор, което не може да се постигне по реда на ЗДОИ. В случая от изложеното в заявлението искане за информация относно „бум на престъпността“ и „опитите, така статистиката на МВР да бъде нагласена“ може да се направи извод, че се търсят доказателства за направените изявления, а не обществена информация. Поради това поисканата информация не може да се приеме, като обществена по смисъла на ЗДОИ, защото не отговаря на изискването на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ - целта на предоставянето на информацията да е лицата, да могат да си съставят собствено мнение за дейността на задължен субект, чрез получаване на конкретна и ясно формулирана информация.

Предвид гореизложеното обжалвания административен акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника, с оглед своевременно направеното изявление, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. О. Ф. срещу отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, обективиран в Писмо № 235/2002 г. на заместник на главния

прокурор при ВКП - К. Ф..

ОСЪЖДА Л. О. Ф. да заплати на Прокуратурата на Република България сумата от 100 /сто/ лева, представляващи разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: